

Summary:

Kokus V. ENVIRONMENTAL ACTIVITY OF UKRAINIAN SCIENTIFIC-REGIONAL COMMUNITIES IN 20S-30S OF XX CENTURY

On the basis of literary and archive sources we have analyzed in the article the environmental activity of leading scientists of the largest scientific-regional communities of Ukraine: the Cabinet of study of Podillya, Odessa, Tulchyn, Poltava, Dnipropetrovsk and Kharkiv scientific communities as well as regional centers of Western Ukraine. Special attention was paid to the contribution of scientists at regional centers into the creation of natural reserved areas and preserves, protection of natural monuments, endangered species of plants and animals. We have studied the peculiarities of conservation movement in 30-s of XX century in view of Stalin's plans to change the nature and beginning of political repressions.

Key words: natural monuments, reserved areas, environmental activity, reserve management and studies, preserves, scientific-regional communities

Надійшла 30.03.2010р.

УДК 911.3: 314 (477.85)

Олександр ЛЕВИЦЬКИЙ

СУЧАСНІ РЕАЛІЇ РИНКУ ПРАЦІ В ІВАНО-ФРАНКІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

У статті досліджуються питання зайнятості населення Івано-Франківської області, представлена інформація про економічно активне населення, ринок праці, безробіття та зареєстроване безробіття.

Ключові слова: економічно активне населення, ринок праці, безробіття, зареєстроване безробіття.

З переходом України до нових суспільних соціально-економічних відносин відбуваються суспільні зрушення у використанні трудових ресурсів, розподілі їх за сферами праці, скорочення численності працюючого населення, зростання безробіття.

Останнім часом проблемі безробіття громадян нашої держави приділяється багато уваги. Питання активно обговорюється на рівні урядових структур, висвітлюється у засобах масової інформації. Частими є нарікання про відсутність об'єктивної інформації, оскільки фундаментальних досліджень з цієї тематики не проводилось. Існують тільки статистичні показники державної служби зайнятості про безробіття у розрізі адміністративних областей і загалом по Україні. Тому важливим питанням є характеристика ринку праці.

За статистичними даними загальна кількість населення Івано-Франківської області, що зайнята економічною діяльністю (у віці 15-70 років) за 2008 р. становила більше 521,5 тис. осіб, більшість з яких особи у працездатному віці. Серед осіб працездатного віку чоловіки становили 57,3 %, жінки 42,7 %. Серед міського і сільського населення відсоткові співвідношення практично однакові. Порівняно з 2005 р. численність населення у віці 15-70 років зменшилася на 1 тис. осіб, в той же час частка чоловіків серед осіб працездатного віку збільшилася на 3,4 %.

У 2008 р. на 1000 осіб працездатного віку приходилося 669 осіб непрацездатного, у тому числі 311 молодші працездатного і 358 старші працездатного віку. У 2006 р. відповідні показники становили 677, 317 і 360 особи.

Варто зазначити, що серед економічного активного населення Івано-Франківської області віком 15-70 років 521,5 тис. осіб зайняті економічною діяльністю, решта не мали роботи, але активно її шукали самостійно і за допомогою державної служби зайнятості.

Із загальної кількості найманих працівників значна частина зайнята в установах і організаціях освіти, на промислових підприємствах, у сфері охорони здоров'я та соціальної допомоги. Станом на 2008 рік збільшується число зайнятих в економіці, особливо у фінансовій діяльності, діяльності готелів і ресторанного бізнесу, у сфері операцій з нерухомістю, оренди, надання послуг підприємцям, у торгівлі, ремонті автомобілів, побутових виробів і предметів особистого вжитку (табл. 1). В той же час, зменшення відбулося на підприємствах сільського господарства, мисливства та лісового господарства і пов'язаних з ними послуг, промисловості, транспорту та зв'язку.

Кількість незайнятих громадян у Івано-Франківській області, які перебували на обліку у 2008 році становила 102,1 тис. осіб: у розрізі районів найбільший показник у місті Івано-Франківську (13,8 тис.), Коломийському (10,8 тис.), Калуському (9, 4 тис.) районах (табл. 1).

За 2008 р. було працевлаштовано 47,9 тис. осіб (46,9 % від загальної кількості непрацюючих громадян). У розрізі регіонів області виявлена наступна ситуація: у м. Івано-Франківську працевлаштовані 65,2 % (9,0 тис.) осіб від загальної кількості непрацюючих; Коломийському 62,4 % (6,7 тис.) осіб; Снятинському 49,6 % (1,9 тис.) осіб; Галицькому 47,8 % (1,9 тис.) осіб;

Тисменицькому 47,2 % (2,5 тис.) районах.

Переважає більшість працевлаштованих працюють робітниками (11580 осіб, 24,2 %) службовцями (9327, 19,5 %), на посадах, що не потребують професійної підготовки.

На початку 2009 р. в Івано-Франківській області загальна кількість громадян не зайнятих трудовою діяльністю, але перебувала на обліку у державній службі зайнятості становила 31,6 осіб, що на 19,9 % більше ніж за минулий рік. Потреба у трудових ресурсах на підприємствах на 1 січня 2009 року склала 2,1 % (656 осіб) від загальної кількості зайнятих громадян, що перебували на обліку у державній службі зайнятості (на 2,0 % менше ніж на 01.01.2008 р.). Це означає, що за один рік запити по області на робочу силу знизилася майже на 50,0 %. Однак у деяких районах простежується зростання цього показника. Так, зросла потреба у трудових ресурсах у Долинському (на 117,4 % порівняно зі 2007 р.) і Коломийському (на 19,6 %) районах області. У структурі на заміщення вільних робочих місць було 375 місць для робітників, 192 місця для службовців і 89 місць, які не потребують професійної підготовки.

Таблиця 1

Працевлаштування незайнятих трудовою діяльністю громадян Івано-Франківської області у 2008 році

Область	Кількість незайнятих громадян, які перебували на обліку (всього осіб)	З них працевлаштовано	У % до загальної кількості незайнятих громадян	У тому числі		
				на місце робітника	на місце службовця	на місця, які не потребують професійної підготовки
Івано-Франківська область	102076	47881	46,9	26974	11580	9327
м. Івано-Франківськ	13801	9006	65,2	5016	2869	1121
м. Болехів	2523	1372	54,4	935	216	221
м. Яремче	2611	1413	54,1	746	245	422
Райони						
Богородчанський	4929	2115	42,9	1353	358	404
Верховинський	3917	1505	38,4	893	178	434
Галицький	3937	1883	47,8	1018	471	394
Городенківський	6813	2043	30,0	1094	348	601
Долинський	6438	2723	42,3	1494	879	350
Калуський	9387	4161	44,3	2616	994	551
Коломийський	10810	6741	62,4	3542	2009	1190
Косівський	6251	2198	35,2	1241	579	378
Надвірнянський	6919	3006	43,4	1857	536	613
Рогатинський	4382	1846	42,1	1027	345	474
Рожнятівський	5370	1916	35,7	1071	337	508
Снятинський	3899	1933	49,6	796	352	785
Тисменицький	5365	2533	47,2	1552	542	439
Тлумацький	4724	1487	31,5	723	322	422

Виходячи з даних зазначимо, що у 2008 р. „навантаження” на одне вільне робоче місце склало 48 осіб (у 2007 р. цей показник становив 20 осіб пересічно по області). Найбільша кількість претендентів на одне робоче місце у Верховинському (333 особи, у 2007 р. 93), Городенківському (235 особи, у 2007 р. 82), Тлумацькому (203 особи, у 2007 р. 78), Рожнятівському (159 осіб, у 2007 р. 83) районах.

Ситуація з безробіттям посилилася у 2008 році, що в першу чергу пов'язано зі початковою стадією світової економічної кризи: у 2009 році **передбачається**, що ситуація не покращиться, а набуде більш загрозливого стану.

Протягом 2008 року одним з найпомітніших аспектів ринку праці було уповільнення процесу звільнення працівників з їх роботи. У 2008 році в Івано-Франківській області передбачалося звільнити 7749 осіб, з них фактично звільнено 2101 особу (27,1 %, у % до 2007 р. 177,3). Найбільше передбачалося звільнити у м. Івано-Франківську (3139 осіб, фактично звільнено 23,8 % осіб), у Калуському (2243 осіб, фактично звільнено 33,4 % осіб), Надвірнянському (620 осіб, фактично звільнено 48,2 % осіб) районах. Серед звільнених впродовж 2008 року, 28 % раніше працювали у сфері охорони здоров'я та наданні соціальної допомоги, 17 % в управлінській сфері, 15 % у торгівлі і сфері послуг. Із загальної кількості звільнених більше 20 % становила молодь у віці до 35 років, майже 60 % – жінки.

Зменшення кількості звільнених працівників за 2008 р. (порівняно з 2007 р.) відбулося майже в усіх районах Івано-Франківської області, крім Надвірнянського, де кількість звільнених зросла майже у 4 рази, Калуського у 2,3 рази, Долинського у 1,4 рази, Рогатинського у 1,3 рази і залишилася без

змін у Тисменицькому районі. У м. Івано-Франківську звільнено 747 осіб (35,6 % від загальної кількості звільнених у області).

Відбулися чималі зміни у працевлаштуванні молоді у віці до 35 років. Кількість незайнятої молоді у віці до 35 років, яка перебувала на обліку впродовж 2008 року склала 50,2 тис. осіб, з них 50,9 % (25,6 тис.) були працевлаштованими. У районах і містах найбільше молодь працевлаштована у м. Івано-Франківську (72,1 %), у Коломийському (63,9 %), Галицькому (51,4 %) і Снятинському (51,3 %) районах, містечках Болехові (54,9 %) і Яремчі (54,7 %). На іншій території області працевлаштовано 50,0 % і менше осіб. Порівняно з попереднім 2007 р. працевлаштованість зросла у Городенківському (на 10,4 %), Рогатинському (7,6 %), Богородчанському (7,3 %), Тлумацькому (1,9 %), Верховинському (0,8 %), Косівському (0,5 %) районах і Яремчі (14,7 %).

Загальна кількість зареєстрованих безробітних на початку 2009 р. в Івано-Франківській області становила 30,9 тис. осіб (на 23,0 % більше ніж у 2008 р.) (табл. 2).

Таблиця 2

**Рівень та тривалість зареєстрованого безробіття в Івано-Франківській області
(на 1 січня 2009 року)**

Область	Мали статус безробітного (всього осіб)	Рівень зареєстрованого безробіття (%)	Пересіч на тривалість безробіття, (місяці)	У т. ч. за тривалістю безробіття					1 рік і більше
				до 1-го місяця	від 1-го до 3-х місяців	від 3-х до 6-ти місяців	від 6-ти до 9-ти місяців	від 9-ти до 12-ти місяців	
Івано-Франківська область	30894	3,7	5	7005	7329	5990	3570	3748	252
м. Івано-Франківськ	2613	1,6	4	815	759	423	239	188	189
м. Болехів	604	4,9	5	148	165	110	60	65	56
м. Яремче	875	7,0	6	123	225	188	121	104	114
Райони									
Богородчанський	1610	4,0	6	366	291	315	185	235	218
Верховинський	1653	9,7	8	150	231	440	281	236	315
Галицький	1333	3,8	5	375	280	247	126	137	168
Городенківський	2998	9,6	6	729	665	414	289	472	429
Долинський	1945	4,8	4	422	508	473	240	234	68
Калуський	2628	3,4	5	621	740	502	303	265	197
Коломийський	2368	2,4	5	563	540	590	212	228	235
Косівський	2280	4,5	6	317	512	483	346	373	249
Надвірнянський	2213	3,4	6	466	439	448	324	277	259
Рогатинський	1554	6,6	5	388	490	246	145	134	151
Рожнятівський	1858	4,4	6	337	412	364	244	255	246
Снятинський	1199	3,1	4	317	373	205	119	119	66
Тисменицький	1540	3,0	5	441	351	289	143	167	149
Тлумацький	1623	6,0	5	427	348	253	193	259	143

Характеризуючи соціально-демографічну структуру безробітного населення слід зауважити, що численність жінок у загальній кількості безробітних залишається досить високою: у 2008 р. питома вага жінок у загальному показнику безробітних становила 52,8 % і зменшилася на 0,9 % порівняно з минулим роком. Частка молоді у віці до 35 років, яка стоїть на обліку у державній службі зайнятості збільшилася і у 2008 році становила 49,0 % (у 2007 р. – 46,7 %). Переважна більшість молоді (більше 60,0 %) і жінок (64,3 %) займали працювали на посадах, що не потребували спеціальної підготовки.

У зв'язку з реформуванням агропромислового комплексу дуже гостро постала проблема безробіття сільського населення: більше 60,0 % безробітних області – це особи, що проживають у сільській місцевості. При цьому зазначимо, що до 2009 р. спостерігався зворотній процес - зменшення безробіття у сільській місцевості. Така ситуація пов'язана з подальшим розвитком приватних фермерських господарств (чимала кількість яких з іноземними інвестиціями) і з тим, що значна кількість безробітних на селі не зареєстрована у центрі державної служби зайнятості. Сільське населення працює на сезонних роботах, "заробітках".

Сучасна кон'юнктура ринку праці залишається не зовсім сприятливою для осіб передпенсійного віку та осіб, що потребують особливого соціального захисту, частка яких у обсязі безробітних складає 20 % (2008 р.).

У структурі безробітних з вищою освітою відбулися зміни. Так, питома вага громадян з

базовою та повною вищою освітою у 2008 році збільшилася на 0,6 % і склала 20,7 %, з професійно-технічною освітою на 1,6 % (24,9 %). Як і в попередні роки, групу безробітних „поповнили” особи, які не мали спеціальної освіти (з початковою, базовою та повною загальною освітою) – більше 50 % від загальної кількості безробітних.

Пересічна тривалість періоду безробіття серед незайнятого населення Івано-Франківської області на початок 2009 року становила п'ять місяців. Найменша тривалість (чотири місяці) зафіксована у Долинському і Снятинському районах і м. Івано-Франківську.

На ринку праці більшість районів Івано-Франківської області характеризуються особливо напруженою ситуацією: більш ніж у 2 рази рівень зареєстрованого безробіття перевищував пересічний показник по області у Верховинському та Городенківському районах. Менше від пересічного по області показника рівень зареєстрованого безробіття спостерігався у 2008 році (Коломийський - 2,4 %, Тисменицький - 3,0 %, Снятинський - 3,1 %, Калузький - 3,4 %, Надвірнянський - 3,4 % райони). Найменший показник у м. Івано-Франківську (1,6 %), у інших містах обласного підпорядкування ситуація напружена: у містечках Болехові – 4,9 %, Яремчі – 7 %.

Івано-Франківська область серед областей Карпатського економічного району за рівнем безробіття населення віком 15–70 років (і працездатного віку) займала передостаннє місце після Чернівецької області. Зазначимо, що рівень безробіття населення працездатного віку (за методологією МОП) майже вдвічі перевищував рівень зареєстрованого безробіття, розрахованого по відношенню до економічно активного населення працездатного віку. Отже, суттєві регіональні диспропорції між попитом на робочу силу та її пропозицією спричинили значну диференціацію рівня безробіття населення.

Соціальним гарантом з боку держави, щодо реалізації права на працю є Закон України “Про зайнятість населення”. Однак, не завжди він реально спрацьовує. Державна служба зайнятості фактично працевлаштовує невелику кількість населення. У більшості це залежить і від загальнодержавного становища економіки. Тому наразі важливо зміцнити економіку, залучати іноземні інвестиції (особливо актуально для гірської території області), сприяти подальшому розвитку підприємств, що спеціалізуються на виробництві різноманітної промислової й сільськогосподарської продукції тощо. Виконання передбачених завдань призведе до збільшення зайнятості населення, відповідно до зменшення безробіття.

За основними причинами безробіття як зареєстрованого, так і визначеного за методологією МОП, найчастіше відбувалося звільнення населення області за власним бажанням (27,8 %), з різних економічних причин (26,9 %), у зв'язку із закінченням терміну контракту (21,1 %). Кількість незайнятих безробітних осіб працездатного віку, у порівнянні з минулим роком, скоротилася на 5,3 % і пересічно у 2008 році складала 3,1 % від загальної численності економічно активного населення працездатного віку.

Варто наголосити, що зневірених у пошуках роботи громадян серед економічно активних сільських жителів було майже вдвічі більше, ніж серед такої ж категорії жителів міської місцевості. Щодо 2009 р. то на території Івано-Франківської області уже відмічений зріст звільнень з економічних причин. Причиною є світова економічна криза, внаслідок якої банкрутують установи та організації області. Через нестабільну економічну ситуацію кваліфіковані працівники погоджуються працювати не за фахом і за набагато менший посадовий оклад.

Особливої уваги, в період економічної кризи, набуває проблема працевлаштування молодих спеціалістів. Якщо держава забезпечує роботою тих осіб, що навчались за державним замовленням, то студенти „платники” самостійно працевлаштовуються. Тому наразі позачерговим завданням є працевлаштування мешканців найбільших груп ризиків. На рисунку № 1 представлена динамічна характеристика вище означених процесів.

Щороку збільшується як заробітна платня, так і допомога по безробіттю (рис. 2). У 2008 р. пересічна заробітна зарплата в Івано-Франківській області становила 1543 грн., в той час як у 2000 р. тільки 236 грн. Найбільш суттєво даний показник почав змінюватися з 2005 року, що пов'язано із цілеспрямованою політикою держави на забезпечення добробуту населення. Не варто забувати, що підвищення заробітної плати повинно супроводжуватися стійкими ціновими умовами. Тому й інфляція перекреслює всі намагання уряду покращити ситуацію на ринку праці.

Зростає і середня допомога по безробіттю: станом на грудень 2008 р. вона склала 509 грн. (на противагу 54 грн. у 2000 р.)

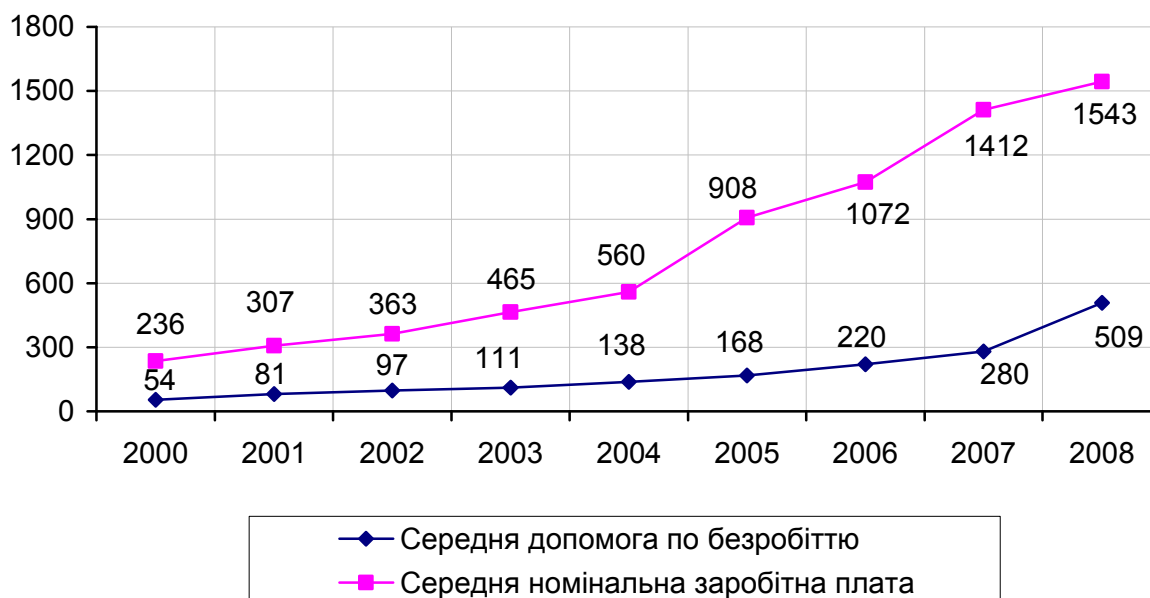
Безробітні за методологією МОП за причинами незайнятості у 2005–2008 роках в Івано-Франківській області (у віці 15–70 років; у %)

Альтернативою запобігання безробіття є підвищення кваліфікації кадрів. У 2008 р. в Івано-Франківській області 3112 осіб навчались новим професіям, однак це всього 1,2 % від кількості штатних працівників. Більшість населення набувала знань за професіями у галузі промисловості (69,4 %). Також у 2008 р. зросла кількість осіб, що підвищили свою кваліфікацію: у Івано-Франківській області їх було 21385 осіб. Найчастіше населення підвищувало свою кваліфікацію в таких сферах як освіта (29,2 %), промисловість (25,7 %), охорона здоров'я, надання соціальної допомоги (19,2 %), транспорт (9,6 %). Перекваліфікацію на інші професії здійснюють переважно мешканці міської місцевості. Це пов'язано здебільшого із доступним розташуванням послуг даних організацій.

Рисунок 2

Допомога по безробіттю та заробітна плата у грудні 2000–2008 років (у грн.)

Висновки. У перспективі в Івано-Франківській області, як і цілому по Україні ще збережеться напружена ситуація на ринку праці. Необхідно використовувати більш радикальні заходи зі стабілізації безробіття, основними серед яких є ті, що сприятимуть зайнятості населення, відродять функціонування багатьох підприємств, більш досконало запроваджуватимуть курси перекваліфікації звільнених з роботи працівників; приймати та вносити поправки до державних законів та актів у сфері регулювання відносин між роботодавцем та працівником в контексті можливого виникнення скрутного економічного становища будь-якого виду установи.

Література:

1. Волохова Л., Євсєєнко О. Деякі аспекти статистичного аналізу зайнятості та безробіття на ринку праці України // Ukrainian Journal "Економіст". – 2005. – № 9. – С.37 – 39.
2. Соціально-економічна характеристика сільських населених пунктів Івано-Франківської області. – Івано-Франківськ: Головне управління статистики в Івано-Франківській області, 2006. – 130 с.
3. Статистичний бюлетень. Економічне і соціальне становище Івано-Франківської області за січень 2009 року. – Івано-Франківськ: Головне управління статистики в Івано-Франківській області, 2009. – 85 с.
4. Статистичний щорічник Івано-Франківської області за 2007 рік. – Івано-Франківськ: Головне управління статистики в Івано-Франківській області, 2008. – 502 с.
5. Статистичний щорічник Івано-Франківської області за 2008 рік. – Івано-Франківськ: Головне управління статистики в Івано-Франківській області, 2009. – 533 с.

Резюме:

Левуцький О. СОВРЕМЕННЫЕ РЕАЛИИ РЫНКА ТРУДА В ИВАНО-ФРАНКОВСКОЙ ОБЛАСТИ.

В статье исследуются вопросы занятости населения Ивано-Франковской области, выявлено экономически активное население, охарактеризован рынок труда, безработица и зарегистрированная безработица.

Ключевые слова: экономически активное население, рынок труда, безработица, зарегистрированная безработица.

Summary:

Levutskiy O. THE MODERN CONDITION OF WORK MARKET IN IVANO-FRANKIVSK REGION

The conditions of unemployment formation is determined. The analysis of unemployment for gender, age structure, education level was developed. The modern aspects of unemployment overcoming in Ivano-Frankivsk region is analyzed.

Keywords: economic active population, labour-market, unemployment, registered unemployment.

Надійшла 17.03.2010р.

УДК 911.372.2

Володимир ПОДОБІВСЬКИЙ

ІСТОРИКО-ГЕОГРАФІЧНА ЗУМОВЛЕНІСТЬ ВИНИКНЕННЯ СУЧАСНИХ ПОСЕЛЕНЬ КРЕМЕНЕЦЬКОГО РАЙОНУ ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСТІ

У статті автор обґрунтовує твердження про те, що створення сучасних населених пунктів в межах Кременецького району не є процесом спонтанним, а чітко детермінованим фізико-географічними умовами території та історичним розвитком. Важливим моментом роботи є виокремлення тих принципів та закономірностей виникнення поселень краю, які домінували на певному історичному етапі, пояснення процесів розселення населення через так звані «осередки розселення». Підсумком роботи аспіранта є розробка карти перших згадок про поселення Кременеччини.

Ключові слова: Кременецький район, перші письмові згадки, осередки розселення.

Важливим завданням історичного краєзнавства є встановлення часу та географічних передумов виникнення сучасних поселень. Особливо цікавою у цьому аспекті є територія Кременецького району Тернопільської області, яка в ході свого історичного розвитку належала до багатьох держав – Галицько-Волинського князівства, Великого Литовського князівства, Речі Посполитої, Російської імперії, Польщі, СРСР і, відповідно, має багату історію. На сучасній адміністративній карті Кременецького району розташовано 70 населених пунктів. Одним із критеріїв визначення віку поселень може слугувати перша письмова згадка про них.

Джерелами досліджень історії формування мережі поселень виступають, насамперед, історичні документи (літописи, історико-статистичні описи та ін.), картографічний матеріал, церковні акти тощо, а підсумком – розробка карти перших згадок про поселення та спроба їх районування за цим показником.

Природа Кременеччини здавна вабила сюди людину. Сприятливі метеорологічні умови (м'які